

sammen, som skulle være fælles for alle Disciple og føres til samme Maal, og at dernæst som en anden Klasse være opstillede de Dag, der ikke skulle være fælles for Alle, men tværtimod føres til forskjellige Trin for de forskjellige Disciple. Og under Afgjørelsen heraf ønskede jeg da ogsaa undersøgt, om det virkelig er rigtigt at beholde Religion som et særligt Dag i vore høiere offentlige Skoler. Undervisningen i den tror jeg nemlig med Sandhed kan siges væsentlig at maatte være Hjemmets Sag, medens den dogmatiske Undervisning, som Disciple i faa i Skolerne, virkelig ikke er meget værd. Det er muligt, at man for den historiske Sides, for Bibels- og Kirkehistoriens Skyld maa beholde nogle Timer Religion i de lavere Klasser, men jeg kan ikke overbevise mig om, at det tvært er aldeles nødvendigt at beholde Religion som et særligt Undervisningsdag. Derimod vilde jeg ønske, at Historieundervisningen maatte blive dreven mere end hidtil, thi Historien er og bliver dog det vigtigste Dannelsesmiddel af alle. Og ligeledes kunde jeg ønske, at det levende Sprog, der dog har den største Betydning som Dannelsesmiddel og som praktisk Sprog, nemlig Fransk, i Forslaget var bestemt betegnet som Hovedsproget af de levende Sprog, hvilket man ikke kunde ombytte med noget andet. Det forekommer mig tvært ogsaa, at der i saa Henseende er en lille Modsigelse tilstede mellem det omtalte Forslags §§ 5 og 6; idet der i den ene Paragraf gives Tilladelse til at gjøre hvilket som helst af de levende Sprog til et valgfrit Sprog, uden at noget undtages, medens det i § 6 siges, at Modersmaalet, Fransk og Historie vedblivende skulle være fælles Dag indtil Udgangen af Skolen. Jeg ønsker som sagt Fransk opstillet som Hovedsprog og kun frit Valg gives mellem Tydsk og Engelsk. Jeg ser heller ikke, hvorfor man ikke kan gaa et Skridt videre og give Realisterne — jeg beder om Frihed til med dette Ord at betegne dem, som følge det mathematisk-naturvidenskabelige Kursus — Tilladelse til, forsaavidt de maatte ønske at fortsætte Undervisningen i Latin, idet de mulig tro, at de senere ville faa Brug derfor paa deres Vet, da at vælge denne fremfor Under-

visning i et af de levende Sprog. — Endelig er jeg fuldstændig enig med det ærede Iste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) dert, at den skriftlige Prøve, som man efter Forslaget vil fordrø ved Examen, er meget fattig, og jeg vilde ønske, at den baade var bleven udvidet og notere betegnet. Jeg anser det for uheldigt, at der kræves tvende Opgaver i Dansk, fordi man derved, medens den ene i Reglen vil blive benyttet til et historisk Stof, fristes til til den anden Opgave at give Examinanderne — dette er faktisk allerede ofte sket — Spørgsmaal, som de aldeles ikke have Modenhed til at besvare, og hvori de derfor levere meget usyldestgjørende Arbejder. Hensigten med den danske Stil er jo dog kun den, at forviise sig om Examinanderens Dygtighed til at udtrykke sig i Modersmaalet, men dertil behøves ikke en saadan raisonnerende Udvikling af et eller andet almindeligt filosofisk eller retligst eller hvilket som helst andet almindeligt Spørgsmaal, hvad et ungt Menneske paa 17—18 Aar i Reglen ikke kan magte. Skal man have tvende danske Stile, vil man ganske vist gjøre bedre i ogsaa at bruge dem til to historiske Opgaver, den ene rent fortællende — Kunsten at kunne fortælle godt er overmaade sjelden, og ved en Prøve dert ser man allerbedst, om Oleben kan ordne sit Stof i Hovedet, saa at han kan gjenfortælle paa en smuk og klar Maade, hvad han har hørt og læst — og den anden en Opgave i et almindeligt literaturhistorisk eller kulturhistorisk Spørgsmaal. Fremdeles ønskede jeg en skriftlig Prøve i Fransk, bedømt i Forening med den danske Stil, ligesom Tilfældet skal være med Proven i Latin. Det er nemlig en overmaade vanskeligt Sag, som bør læres godt, at oversætte fra et fremmed til Ens eget Sprog. De Herrer ville vide, at jeg maa have en stor Vællighed til og Dvelse i at se og bedømme dette, og jeg forsikrer Dem om, at det er mærkeligt, hvor daarlig Folk, der tvært have gode Sprogkundskaber, undertiden kunne gjøre det. Jeg ønsker altsaa den skriftlige Prøve udvidet og nærmere bestemt. — Jeg skal endnu kun berøre et eneste Punkt i Forslaget, nemlig Spørgsmaalet om Afgangsexamen. Jeg tror vel, at ogsaa dette